

30-3-70 - dagen før Henriks 50-års dag.

Ja Henrik, så har du nået en milepæl - een af disse, man passerer blot ved trofast at følge med tiden. Når vi ved hvor vanskeligt alene det at følge med tiden er, og når vi samtidig tænker på hvor ofte tiden er løbet fra en, kan vi kun beundre dig for at have fulgt den så nøjagtigt, at vi idag - kun nogle få timer fra den historiske dag, den 31 marts 1970 - kan fejre din 50-års fødselsdag.

Det var måske værd at dvæle lidt ved denne og se tilbage på tiden.

Forgangen dag sad jeg nede ved havnen og øjnede i det fjerne et skib, der nærmede sig. Dets kølvand ligesom tegnede noget bekendt - en livsbane jeg havde kendskab til. Da skibet stod havnen ind læste jeg på dens stævn orde~~te~~: HENRIK.

Jeg gik om bord, talte med kaptajnen om min sælsomme oplevelse og spurgte, om jeg måtte se i hans skibsjournal. Jeg fik den og nedskrev i hast nogle udpluk. Hvis nogen af dem er blevet forvrænget så er det ikke tilsigtet, men du vil måske rette, hvis hukommelsen svigter mig, Henrik.

Her er uddragene.

Stabelafløbning den 31 marts 1920 på Sæbygård ved Tissø.

Sikrede sig en nybagt 2' matros i 1921, hvorefter kursen blev sat mod fyn, hvor ankerpladsen blev Wilhelmsborg.

Her havde vi den mest pragtfulde barndom, hvor vi bolterede os i leg blandt havens tuja'er, lærte unoder på elevværelserne, red i vilde ridt på hesteryg over græsmarkerne, forsøgte faldskærmsudspring med paraply i ladens korn- og halmstakke. Ja kort sagt en barndom under omgivelser, man må være glad ved at have oplevet.

Din og min enighed og sammenhold var enestående, men af og til brast pludselig enigheden for en kort stund og uenigheden meldte sig, og da ordforrådet ikke slog til blev uenigheden omsat i slående argumenter. Det havde vore forældre forudset, og for at du ikke her skulle lide overlast, havde de givet dig ret til at være bevæbnet med en rive. - husker du det ?

Husker du også, at du engang fik en kniv, som dog blev beslaglagt da jeg kom ind med højre tommelfinger kun hængende i skindet ?

Men det var nu kun småting, enigheden og sammenholdet var fremherskende og enestående. Det har vi begge haft glæde af både den gang og senere.

Menad 7-års alderen blev kursen sat mod Aborg, hvor du blev indskrevet i skolen. Her var du kun kort tid før den lokale overførste- og enelærer havde bibragt dig al den viden han formåede, at give fra sig, og foreslog, at du skulle sætte kursen mod Assens, hvor der var en afdeling for viderekomne.

Omkring 1928 fik vi pludselig og for os ganske uventet en ny lege-kammerat - vi kaldte hende søster Grethe, noget vi lyttede os til første gang hun fik vasket hår.

I slutningen af 1930 førte vore forældre os til Fangel, hvor "geniet" blev indskrevet i Odense Kathedralskole og fik herved ret til at køre med tog hver dag, hvilket vi nok kunne misunde ham - denga

Et halvt år senere stævnedes familiens skib attter ud på åbent hav, med kurs mod Svendborg, hvor vore forældre fandt sig en sikker og fast havn. Her blev du sat -som det ^d vist ^d hedder- i byens bedste skole Håhrs skole og vandrede herfra direkte over i statsskolen. Den forlod du som nybagt student og afgående formand for elevforeningen i - ja var det ikke i 1938? Jeg husker det ikke nøje. Derimod husker jeg tydeligt øjeblikkene i kælderen, hvor du og Halle forsøgte at sætte Svendborg-rekord i hurtig øldrikning.

Vi var nu nået til den tid, hvor skibet skulle ud på sit første store togt. Der blev indtaget bunkers, og meldt afgang. Kursen blev sat mod København med ankerplads i Vendersgade 23.

Efter småture herfra, og en kortvarrig stranding på ~~KVKK~~ Vor Frue Plads, havde stævnen retning mod den røde bygning, hvor du i handelsministeriet klarede problemerne for de skiftende ministre.

I al den tid havde jeg været i Svendborg, men i slutningen af marts 1943 blev vi igen forenet. Jeg havde fået enkelbillet til København og glædede mig til at se dig, og hvordan du boede.

Jeg blev på hovedbanegården modtaget af pensionatets fastestab, som fortalte mig, at du lå syg hjemme. De førte mig i sporvogn til Frederiksborggade ved Aulin, hvor vi stod af og gik ind af en dør, der bar påskriften: BODEGA. 5 store krus øl kom på bordet, og jeg udbrød lamslået: Hvis Henrik bor her, så bor han sku' dejligt.

De følgende år var en stor oplevelse. Jeg blev fast mand på skibet som du havde fået en god og fast rutefart til. Af faste anløbspladser behøver jeg kun at nævne: München, Gold Digger, Røde Pimpernel, Den kvikke kanin, om sommeren suppleret med Tivoli og Bakken. - og turen gik sjældent i ballast.

Med din styrke kan det ikke undre, at musklerne skulle motioneres af og til, og det lykkedes dig også at vække min interesse for sligt, og fik mig med til Malle's bokseinstitut, hvor du længe havde været en flittig gæst.

Jeg skulle som det hed sig træne dig, og jeg kom da også i ringen med dig, hvor vi præsterede så drabelige slagudvekslinger, at Malle kom stormende og råbte: Andersen ikke slå så hårdt på din broder, hvorefter jeg standsede, vendte mig om og sagde: Nej jeg skal nok holde lidt igen.

I tiderne med udgangsforbud - nogle kaldte det forresten hjemgangsforbud - forlystede vi os ofte med skakspil, som vi i vor ensomhed kunne få en hel lørdag aften og det meste af natten til at gå med. Det hændte, at vi af og til havde en flaske stående under bordet, så var det ligesom vi kombinerede bedre. En sådan aften erindrede mig om følgende replikskifte:

jeg: Henrik, der er noget galt, jeg ser dig dobbelt.
 hvorefter du hævdede dine trætte og søvninge øjenlåg fra skakbrættet og svarede: I må ikke sidde og snakke i munden på hinanden, når jeg skal tænke.

En dag skete der en stor omvæltning i din tilværelse Henrik. Der indløb et telegram: Afgang ~~svendborg~~ ^{København}, anløb Skårup.

Du fulgte telegrammet, og du blev i Skårup til du fik en ny hat med bånd, hvorpå stod: Nybagt lærer.

Der skulle nu igen stikkes en ny kurs ud, og den fik atter retning mod København, hvor du ankrede op ved Tinnerhøj skole. I en fysiktime her ville du lære børnene at samle løse trådender, og noget forunderligt skete. Du stod pludselig og ganske uventet med direkte forbindelse til Rødovre central, - og det må jo siges at være alle tiders bedste forbindelse.

Efter fornøjelige timer på Nørupvej, som også vi oplevede, blev i smedet i hymnens lænker og drog til Karise.

Den lange afstand fra ~~xxxx~~ Karise til os i Brøndbyøster gav os anledning til store bekymringer, specielt da vi vidste, at såvel Johnna som du havde bestået køreprøven til motorcykel, og samtidig havde købt en scooter, for at I kunne hente jeres førerbevis i Køge.

- Det altid tollerante færdselspoliti bragte ingen skår i den glæde

Vore bekymringer blev dog altid til glæde vendt, for disse to fantom-mennesker, påklædt til månefart, holdt balancen og nåede altid vel frem og tilbage.

Det synes som havnen her i Karise skal blive en fast ankerplads. I har fået eget hus, og I har sidst men ikke mindst fået 2 dejlige

unger, som I kan sende ud på livets vej og lade dem berede jer store glæder.

Henrik, det er i morgen 50 år siden du så den første solstråle. I 50 år har den strålet på dig. I 50 år har du levet på lyssiden. Det vil vi ønske dig tillykke med.

Tillykke du gamle.